

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 68.

Z KRAKOWA DNIA 30 SIERPNIA 1818 Roku WE SZKODĄ

Z Krakowa.

Na mocy Uniwersału Rządzącego Senatu wolnego i ścisłego neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu z d. 29 Lipca r. b. odprawili się w d. 17 Sierpnia w wszystkich Gminach kraju naszego Sejmiki na obradzie Reprezentantów na Szym nadzwyczajny, mający się w miesiącu Wierześniu r. b. zebrać Wójt Gminy piasek wsi, Miasta Krakowa, Szymon Józef Białecki, po zebraniu się Obywateli do Kościoła Ś. Piotra i wysłuchaniu Mszy Ś. zagali Sejmik mają następującą

Szanowni Obywatele! — Senat Rządzący zmocy Art. 18. Traktatu dodatkowego, wezwał was na dzień dzisiejszy, przeznaczając go na zgromadzenie. Z Uniwersału pod dniem 29. Lipca r. b. przez Senat Rządzący wydanego, dowiedzieliście się, Szanowni Obywatele, o celu, i potrzebie Obrad zgromadzenia waszego: o wyborze waszym kierowało przekonanie o zdołności, zasłudze, i cnotach, wybranego, a wybrany oby godnie odpowiedział, zaufaniu waszemu: te są najszczerze moje życzenia. — Spełnią się one, Szanowni

Obywatele! — Powołanie JW. Marcina Soczyńskiego na Marszałka zgromadzenia naszego, jest już dla nas najlepszą nadzieją. — Tak jest JW. Marszałku. — Znamy nam jest Twój charakter moralny, znane twoje cnoty, szanę zasługi dla dobra Miasta naszego, któreś poświęcił. Te Ci ustaliły drogę do tej godności, do tego zaufania, jakie w Tobie Rząd i współ Obywatele pokładają. — Chciej tylko JW. Marszałku Światłem swoim przewodniczyć, i w opierać usiłowania nasze, a cel zgromadzenia się naszego dopiętym zostanie. Pozostać mi JW. Marszałku, abym odczytawszy Nominację Twoją na Marszałka zgromadzenia naszego, oddał w zarząd obradowanie nasze, i dla tego jako Wójt Gminy naszej dopełniając obowiązku swego, składam Ci Rotę przysięgi, po której, miło mi będzie wykonywać polecenia Twojej Pw. Przydrużnicy.

Po której mowie JW. Marszałek Marcin Soczyński, wykonawszy i podpisawszy Prawem przepisaną przysięgę, po krótkiej do Obywateli przemowie, przystąpił do obradowania, na którym jednością gł.

sow W. Jacek Idzi Przybylski, Doktor nauk wyzwolonych i filozofii, wysłużony Professor w Uniwersytecie Krakowskim, & Reprezentantem na Sejm obrany został, i za położone w nim zaufanie wdzięczność swoją Obywatelom oświadczać.

Z Petersburga d. 21 Lipca p. k.

Z powodu śmierci Królowej Szwedzkiej i Norwęgskiej (wdowy,) dwór tułtejszy dnia 16 t. m. włożył żałobę na 4 tygodnie.

Wowska Dońskiego Jenerał Porucznik Denisiej Sty, najmilszemu mianowany wojskowym Atamaniem tegoż wojska.

N. Królewicz na łecia tronu Pruskiego o godzinie szeszy z południa przybył do Szliasselburga, na obiedzie obejrzałwszy świątę, o godzinie szeszy wyszedł na powrót do Petersburga.

Ciało Xiecia Murakina, zmarłego w Weymarze, przeprowadzone będzie do Petersburga.

Cesarska Akademia Rossyjska odprawiła dnia 10 b. m. nadzwyczajne posiedzenie publiczne z powodu otrzymania nowej ustawy. Prezes zagaił je, a potem czytane były nowe ustawy; nakoniec przez Preseza podani a przez Akademią obrani zostali: Radca Stanu Karamzin, członkiem rzeczywistym; a Xiąże Piotr Łapuchin, Sergiusz Wiazmitynow, Dymitr Gurjew, Hrabia Alexy Araksjow, członkami honorowemi. Cesarskiej Akademii Rossyjskiej.

Miedzy zbierzem osobliwości adobiaych tę stolicę, a które każdy przbywający do niej chce widzieć, częst zamku nazwanego Eremitażem, naypierwszą zawsze podrożnych i znawców sztuk pięknych

zwraca ciekawość. Uskarżano się dotychczas, że nie ma porządnego opisu mieszczących się tam przedmiotów. Dostała się sprawnie wiadoma skarga do wiadomości sądu i osoby mające dozór nad tak drogiemi piodami talentów, dogodził teraz tyezajom bawszczynym, Z niemalym kosztem i staraniem Inspektora (Krem-tazu JW. Radcy Stanu Ławenciego, wyszło na widok 15 ksiąg in folio; obymniających dzieła pędzłów naysdoskonalaysch autorów i szkół rozmaitych umieszczonych w rzeceonym gmachu. Doskonale to dzieło czyniąc prawdziwy zaszczyt przedsiębiercy, a nieskończoną przysiałości publiczności, jest oraz iawnem świadectwem postępu w umiętnościach i pięknych sztukach, iaki coraz bardziey dnie postrzegać w kraju naszym. Różne ksiąg 15 obymniających galeriy Eremitażu, wystawione w doskonalskich rycinach bez cieniów a dokładnem opisanem historycznem każdego przedmiotu w językach Francuzkim i Rossyjskim. — Mamy więc teraz opisanie galeriy obrazów zawartych w Eremitażu; dzięki niezmordowanym staraniom tego gmachu trudom. Pozostanie teraz tylko życzenie posiadania podobnie dokładnego opisu innych części składających skarby tego z bioru; lecz że i to przyydzie do skutku, mamy pewną nadzieję.

Z Krzemieńca (Gub. Woł.) 5 Lipca d. k.

JO. Xiąże Adam Czartoryski, Kurator Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego, przybył tu d. 8 Czerwca p. k. dnia zaś rozpoczął examina z nauk w Gymnazjum Wołyńskiem dawanych. W dniu 26 rozpoczęte zostały popisy w przytomności JO. Xiążęcia i wielu znakomych gości. U-

czniowie zdawali sprawę z nauk ciągle aż do dnia 1 Lipca, który był poświęcony na obchód uroczystej pamiątki Założyciela Szkoły Arzemiejskiej ś. p. Tadeusza Czackiego i na rozdanie nagród uczniom z pilności i opychałów zaleconym. Jakoż ugodzicie lotey zrana, dzwony we wszystkich kościołach ogłosiły początek nabożeństwa rekwiälnego; Urzędnicy, Nauczyciele, Uczniowie i wszystkie osoby do zgromadzenia Gimnazjum należące, z licznem zebraniem się Urzędników krajowych i znakomitych obywatelów, mając na ciele JO. Xiążęcia Kuratora Szkół, słuchali mszy rekwiälnej w kościele Gimnazyowym przy odgłosie muzyki wokälnej. Po mszy całe zgromadzenie udało się na sesyję publiczną do piękney sali biblioteczney, gdzie, po zagaleniu sessyi przez Dyrektora Gimnazjum, JX. Präfat Alojzy Osiański czytał uczoną rozprawę o bogactwach mowy oyczystey, a wdzięcznem dla ucha, czystem i obfitem wystowieniem, mocno twierdzenie swoje poparł. Zwrócił potem mowę o Tadeuszu Czackim i oddał mu hołd czci i wdzięczności, który, chociaż tu się co rok powtarza zawsze równie kłwe wzbudza uczucia.

Naostatek Tayny Radca JO. Xiążę Adam Czartoryski, Kurator Wileńskiego Wydziału szkół, zabierając się do rozdania nagród, tak przemówił:

"Kiedy na mnie przypada wręczyć szlucącym uczniom znaki zaszczytne im przeznaczone, nie mogę na sobie przemédz, abym przy tem zderzeniu, nie wynurzył uczuć, które we mnie dzisiejszy wzbudził obchód. Nie ostrzymuje mnie uwaga, że po wyszanych już tylekrotnie i dawniej dopiero wymownych w tej materyi gło-

sach, co się jeszcze powie, wyda się słabem tylko powtórzeniem wyrażonych już uczuć i myśli. Lecz są rzeczy, których dosyć czę to nie można powtarzać. Idąc więc jedynie za poruszeniem i potrzebą serca, złożę także mój hołd drogiey pamięci Męża, któremu zgromadzona tu młodość niech dziękuję, jeżeli zdolności swe coraz daley rozwiać potrafi, któremu Wołyń i inne Polskie południowe prowincye winne są, iż wśród nich powtał przynitek obywatelskiego światła, tem chlubniejszy i tem pożyteczniejszy, że nie przez żaden nakaz, ani przez środki Rządowe, ale przez własne domagania i przez własne podniósł się ofiary. Dany tu przez ciotę Czackiego pierwszy popęd, wzniecił wnet i gdzieindziej żacną mieszkańców gorliwość, i na rozległey kraju naszego przestrzeni, gdzie ledwo kilka szkół wówczas można było usliczyć, teraz powstały i powstają, i doskonala się liczne po wielu miejscach już wiedzy sobą emulujące edukacyjne zakłady.

"Wiek terażniejszy skąpym jest w wydawaniu dusz hartownych i wyższych, które niegdys dziełami nauczały iak o sobie mniej dbać i drugim poświęcać się trzeba. Co w tej mierze czytamy w dziełach starożytnych, i cośmy tylko brali za wzory idealne, niestosowne już i niepodobne do zrównania, tego nam obraz Czackiego naocznie wytał. Paławał nim, iak w męzach starożytności, czysta miłość oyczystny, choćy ichwały: równie miał wstręt od niskich powodów egoizm, lecz wawoy wyniosłey niewinności, wielu jego skrytych i szpelniejszych nie poymował nawet kształtów. Od pierwszej młodości każdy rok życia Czackiego, odznaczony był dzie-

em lub pracą, cnotliwem usiłowaniem lub ofiarą użyteczną. Wewnątrzna Morałna siła iakaś niezwalczona, bez przerwy nagliła go do pięknych czynów, do poświęcania się, to przyjaściółom, to cierpiącym, to oyczyźnie swojej, to dobru ludzkości i przyszłych pokoleń; o sobie radzić, swój tylko pociągować interes, nie było w jego mocy.

"Kiedy zaś dobroczynny nasz Monarcha, od którego iako od najwyższego źródła, wszelkie szczęście i wielkie dobro na nas spływa, obrócił wzrok Ojcowski na publiczną edukacyą, kiedy Jego nie-zrównana dobroć, ten piękny zawód o-tworzyła dla chcących być użytecznem; spóbraciom swoim, rzucił się nań Czacki z energią właściwą sobie i wyrównywiącą ważności przedmiotu. Nie mogło bowiem być takiemu mężowi: iż iako szczególnie wychowanie podnosi każdego z osobna człowieka i los jego stanowi; tak też wychowanie powszechne rozciągające do klas wszystkich, najsilniej wpływa na przeznaczenie każdego ludu, na jego szczęście i wartość, i wymierza mu stopień pierwszeństwa między narodami.

"Znamieniem jest ludzi wyższego rzędu, że dzieła ich nie są ograniczone krótkim ich na tej ziemi pobytem; lecz że trwają długo jeszcze po ich zejściu, i przez następne dobroczynne skutki przechodząc od pokolenia do pokolenia, nie dozwalaia, aby imie pierwszego sprawcy kiedykolwiek zapomniane było. Ta najwyższa ziemską nagroda, której Czacki słusznie nazywaję pożądaną, stała się już jego własnością. Któryż z Polaków nie oddaie mu szczerą uszanowania i wdzięczności? który z nas nie jest mu obowiązany, iż z jego

przyczyny, i z jego natchnienia lepszym się użył, poczuł się zdolniejszym do szlachetnych rozrządzeń i do szlachetnych czynów? który nauczyciel wspomniwszy o nim, gorliwiej się nie wzięł do swoich obowiązków? który uczeń nie podwoił uwagi i pracy, aby dalej postąpić w naukach przez niego przepisanych? Tak jest, tu miałowicie Czacki żyje i zawsze żyć będzie, tu iakby dotąd przytomnym był między nami, zagrzewa on do nauk i prowadzi do cnoty.

"Szczęśliwa myśl była, która w ie-dnym dniu mieć chciała solenność oddania uczniom zasłużonych nagród i smutną pogrzebową i religijną obchód. Dobrze jest, iż w sercach młodzieży pierwsza słodka radość zaczęła ubiegania się o sławę, po-łącza się z uczuciem wdzięczności i żalu i przypomnieniem, iak dalece na tej ziemi wszystko jest niczem, prócz cnoty; wszystko przemijające, prócz dobrego imienia.

"Bodayby ta szkoła zawsze się rozumiela, pod kierunkiem i naczelnictwem swego Założyciela; bodayby zakwitła we wszystkie zalety, których on iey życzył; a duch jego prawy i obywatelski, iako święty ogień, tu starannie chroniony, przechodząc rok po roku do serc naszej młodzieży, nie przestawał nigdy być częścią powszechnego ducha.

"Wy zaś naczelnicy teraz tej szkoły uczniowie, czy się tu wróciacie, czy też okoliczności inaczej wami rozrządzają, posłuchajcie jeszcze słów i ostrzeżeń Czackiego: "nagrody, mówi on, pochwalną moralnością i usilną pracą przez was pozyskane, są zakładem waszego na przyszłość po-sięgowania. Przyymuiąc ie, bieracie na

siebie obowiązek oddalenia od siebie pro-
żności, która zabija talent i mierności jest
sechą; bierzcie obowiązek nie przedstawia-
nia na nabytych chwalebnie, lecz niedo-
statecznych wiadomościach i uczynienia
ich przez własną ciągłą pracę tyle do kła-
dnymi i gruntowymi, ile koniecznie po-
trzeba, aby rzeczywisty mogli wydać po-
żytek. W jednym i drugim względzie
przytoci wam być przykładem dla młod-
szych i ozdoby tej szkoły. Kieby kto ze-
chce oddać tej sprawiedliwość, niechay
powie, patrząc na nas: oto są Uczniowie
Krzemieńca. Znaki zaś zaszczytne dziś o-
debrane, niech się staną umysłową tarczą,
która od skażenia obyczajów i od wszel-
kiej choćby najmilszej plamy, osłaniać
was i bronić będzie." Tak Czacki do was
nieustannie przemawia. Ten był cel edu-
kacyney Władzy w staraniach dla was to-
żonych. Tęgie i kray i Monarcha nasz, i
wasi Rodzice od was oczekują."

Otrzymali nagrodę w medalach srebrnych:

Z Klasy IV. Edmund Duplecki.

Z Kursu I. Karol Załoziecki i Kazi-
mierz Dobrowolski.

Z Kursu 2. Gotard Sobański, Erazm
Dobrowolski i Mikołaj Herzakiewicz.

Z Kursu 3. Józef Mikulski, a Michał
Fryczyński otrzymał medal złoty.

Z Londynu d. 7 Sierpnia.

Stan choroby Królowej bynajmniej
się nie polepsza.

Posel Pruski przy Dworze tutejszym,
Baron Humboldt, dał 4 b m. dia Xcia
Wellingtona, wielu Ministrów i Posłów
świątyni obiad.

W. Xcie Rosyyski Michał odbywa
ciągle swą podróż; zwiedza Leeds, Jork i

Duham, więźniom tego hrabstwa i duma-
wi obłąkanych Kwasrow zostawił znaczne
summy i dał d. 30 obiad u Lorda Carlisle
w Castlehowan.

Gazeta Morning - Chronicle umieszcza
artykuł o kongressie Akwisgrąńskim, który
gazeta Goniec zbieniać, tak rzecz swoją
zakomunizowała. "Gdy rewolucyyna дума
Francyi obaliła równowagę w Europie,
która przodkowie nasi zarowadzili, na-
stąpiły jedna po drugiej wieczne wojny.
Przywrócić tę równowagę została, cho-
ciaż nie w całej swej mocy, ale przy-
najmniej tak dalece, iż nadaje wzajem-
ne zaufanie, siłę i bezpieczeństwo. Skut-
kiem tej jest, iż posiadamy trwały po-
kój, który coraz bardziej rozkłada się
po gabinetach Europejskich. A jeśli by
jezcie co do utwierdzenia go nie dosta-
wało, tedy spodziewamy się, iż będzie w
Akwisgranie umowionem, i takkolwiek
Anglii mieć do tego wpływ będzie, prze-
konanemi jesteśmy, że będzie mądry i
chwalebny z strony tego. Jęzorem zagra-
niczne nasze sprawy są powieszona.

Mówią, iż po powrocie wojsk ma-
szych z Francji z każdego pułku i Majeri
z kompanie rozpuszczonemi zostaną i lic-
ba pułków będzie zmniejszona.

Siedemdziesiąt dziewięć letni Fran-
cuzki generał Dumourie który żyje tu w
cihości z znaczney od Xcia Rejenta pen-
sji, zachorował teraz niebezpiecznie.

Gazeta Goniec z powodu opanowa-
nia przez woyska północney Ameryki Pen-
sakoli wyraża: "Czas okaże czyli rozboje
Indyjanów istotnem są powodem do tego
środka. Lecz rządowa gazeta Ziednoczo-
nych Stanów daie do zrozumienia, że Je-
nerał Jackson oadzi także St. Augustin,

stolicę wschodniej Florydy. Tam, niema już Indianów. Zającie St. Augustin ukończony zdobycie obu Florid, na które my obecnie patrzeć nie możemy.,,

Nasze woyska z Bombaju zabraty w wschodniej Indyi 200 wielbłądów Peishwy powiększyły części srebrem obłudowanych a jazda Milora 50 z kleynotami Holkara. Zdobyca ta jest tak znaczna, iż przypadaćca z niej część na Dowódcę Jenerał Hishop, wynosi przeszło 100,000 f. st.

Listy z Werakruz pod d. 21 Czerwca, donoszą, iż powstańcy czynią znowu drogi do Meksyku niebezpiecznemi i zabratli niedawno konwoy do 3 mil. dolarow wartości wynoszący. — O Krolewskim Jenerale Morillo niema żadnych nowych wiadomości.

Z Madrytu d. 23 Czerwca

W gazecie tutejszey czytamy to następuję: "Lubo w wydanem przez przymerzone Mocarstwa oświadczeniu zapowiedziano, iż do zjazdu w Akwisgranie żaden dyplomatyczny agent nie będzie przypuszczony, mamy jednak nadzieję, iż Monarchowie zechcą zwrócić swoją uwagę na zachodzące między naszym i Portugalskim Dworem zwaśnienia. Co się tycze wielkich zdarzeń w południowej Ameryce i teraz w Florydzie zachodzących, nie można wątpić po mądrości sprzymierzonych Mocarstw, aby nie zechciały się zastanowić nad skutkami, jakie te za sobą pociągają."

Niedawno umarł w Barcelonie, w 75 roku życia, sławny z ostatniej wojny przeciw Francyi Jenerał Castanos.

Hiszpański konwoy z 14 przewożowych statków złożony, niemal przed portem

Kadykskim zabraty został d. 25 Czerwca przez korsarzow rokoszańskich, którzy stanowisko swoje aktualnie przylądka St. Wincencie mają.

Z Sztokholmu d. 7 Sierpnia

Gazeta tutejsza zawiera: Wczoraj dnia 5. m. b. N. król, w towarzy two swojego Syna, Następcy tronu, poszedł się w podróż do Norwegii. J. K. Mość wyjechał z zamku i stolicy po obietzie przy życzeniach wiernych poddanych szczęśliwey podróży, szczęśliwego powodzenia i szczęśliwego powrotu. — Na czas swey absencji oddał J. K. Mość rządy królestwa radzie stanu.

Z Aleppo d. 31 Maja

Nagle odmieniono się tu zdowynym sposobem położenie prześladowanych Katolików. Busza zwrócił uwagę na okrutne i niesłuszne prześladowanie Katolików, i przez wyrok sądowy kazał publicznie oznajmnić, iż stosownie do przepisów Koranu żadna Chrześcijańska religia niema mieć pierwszeństwa nad inną. W moc tego wyroku wygnani Katolicy zostali nazd przywołanemi i dozwolono im służbę Bożą odbywać.

Z Labeki d. 12 Sierpnia

Podług doniesień z Petersburga N. Cesarza Alexander przedsięwzięcie podróż swoją do Akwisgranu po nadbrzeżu morza Bałtyckiego przez Meklenburg, a stamtąd na się przez Doberan do Hamburga. Niepewna jest czyli ten Monarcha miasto nasze obecnością swoją zażyczy. Dalszą podróż odbędzie przez Hanower. Pierwszy pułk ułanów, który J. C. K. Mość przy kray Hanowerski ma asystować, odebrał rozkaz udania się do okolic Buxtehude.

W Paryżu d. 8 Sierpnia.

Wyższo tu rozporządzenie Królewskie stanowiące hierarchią wojskową i postęp na wyższe stopnie. Pierwszy jeszcze wyzwoleńca, który składać się będzie z 130 generałów poruczników i 260 marszałków polnych.

Posąg Henryka IV przewieziony zostanie z warzlatu d. 12 b. m. na nowy most. Ciągąc go będzie 48 wołów z wyłataniami ragami i niebieskimi nakrycia. mi z blłam. Posąg pokryty także będzie niebieską zastoną z blłami.

Królewski Prokurator, P. Marchangy, tak tu jest teraz od szczęści publiczności z nieprawdzonej, iż gdy pokaże się na Ulycy pa cem go wskazują i pestki ze śliwek nań rzucają.

Przed kilku dniami zastrzelił się tu pod tryumfalną bramą karuzelową nieznajomy człowiek. Poznany dopiero dowiedziano się, iż nazywał się Leroux i był u Bonapartego za Kamerlokaia.

Z powodu ostatniego spisku wiele osób ma być od Dworu oddalonych.

P. Etienne, znany z kilku dowcipnych pism i dzieł dramatycznych, ganił otwarcie dotychczasowe postępowanie Ministrów. Sprawiedliwie jednak można go obwiniać o zbyt czarne czasem uniesienie się. Wyraża on w dzienniku Minerva między innemi: — „Wśród rozchodzących się zatruwających wiadomości, konstytucja jest jedyną dla wszystkich tarczą ocalenia, bez niej wszyscy byśmy zginęli; trzeba ją nadat zapewnić od wszelkich ubliżeń. Ministrowie barzo się podobno radzili w imię, jak podług myśli

konstytucji; polegali na stronie, której powinni się byli obawiać, a lekali się narodu, któremu zaufać należało. Chwiejące się ich postępowanie wzbudziło obawę w dobrych obywatelach, przychylnych konstytucyjnej Monarchii, a sprawiło nadzieję intrygom, którzyby takową Monarchią obalić chcieli. Jeśli oręż w rękach nieprzyjaciół oyczyzny na zadanie ich bolesnych ciosów zostawicie, słabość wasza zuchwalszemi ich uczyni, bezkarność bowiem ośmiela zbredniarzy. Jakież zdorości nie zdarzyły się w roku 1815? Ustawiczne odmiany urzędaków, wojna domowa i powszechny postrach, takie były wasze debrodczystwa. A gdy już kraj nad brzegiem przepaści uyrzeliście, i stanowczy krok dnia 5 Września 1816 uczynić postanowiliście, czyż stąd jaką odnieśliście korzyść? Ledwo otrzymaliście zwycięstwo, podaliście zaraz rękę nieprzyjaciółom swoim, i staracie się, aby zwycięstwo wasze poszło w niepamięć. Zawsza napadnięci, pozbawieni wszelkich środków i nadzi, nieprzyjaciele wasi pozyskali rozeym, na który wam pozwalać nie należało; utrzymują się w swoim stanowisku, a zagrażają waszemu. Gadają Ministrowie o utrzymaniu konstytucji, a odbierają jej dwie najsilniejsze podpory, to jest wolność osobistą i wolność druku. Utworzyła się strona konstytucyjna; żądała wolności druku, sądu przysięgłych de spraw o jej nadużycie, wolnego wyboru Radców Muncypalnych i Departamentowych i t. d. lecz nadaremnie. Szlachta narzeka, iż doznaje prześladowania, a posiada siedm osmych części urzędów Prefektowskich i wszystkich znaczących

Burmistrzów, jest też na osie dy- ne oszukaństwo. Ładunki miały na obu
wizy wojskowych, żandarmeryi, Try- końcach po dwie gwincie lub sufrenki
bunaiów i Agentów dyplomatycznych, a w środku była miedź, co wszystko nie
wyposiło iak 24 dukatów.

Z Włoch d. 17. Sierpnia.

Mówią, iż Francuzki Radca stanu
Mr. Portalis proponował między innemi
Papieżowi, aby do Francyi nie posetał
Nuncyusz, gdyż ten wedle konstytucyi
żadney tam duchowney jurysdykcyi mieć
nie może, ale świeckiego posła, co daleko
l. Świątobliwość mniey kosztować będzie.

W Medyolanie wyszedł w d. 21 Lip-
ca bardzo su. wy patent względem cenzu-
ry.

D. 16. Lipca zalechał do pierwszej
gościńni w Neapolu młody człowiek w
wielkiej perudze i z złozeni okularami,
zajął dla siebie i swojego orszaku pier-
wszych pokojów. Mówił źle po Włosku
mieszając słowa Angielskie, pytał się o
tłomacza, któryby umiał po Angielsku i
o wexlarza, któryby mógł mu dukatów
dostarczyć. Trafił się jeden, ale w tej
chwili nie mógł mu iak 400 sztuk za Hisz-
pańskie talary z znacnym naddatkiem wy-
mieniać. Na zapytanie, czyby mu 15 do
20.000 nie mógł dostarczyć, odpowiedział
Wexlarz, iż ciężko tyle zebrać, ale co
będzie mógł zbierze, iakż przybył tego
samego wieczora, wyliczył mu 7275 du-
katów i przeprosił, iż więcey zebrać nie
może. Podróżny wyciągnął z pod łożka
ciężką szkatułkę, otworzył i rzekł: tu są
gwincie i sufreny w ładunkach, wyrachuy
WPau i weź co Ci się należy, tylko mnie
nie strzywdź. Potem zabrał dukaty i po-
szedł do tylnego pokoju. Reszty łatwo się
domyślić można. Wexlarz czeka, nie-
mie i miejsca ruszyć, a Ran nie przy-
chochodzi. Nakoniec okazało się zupeł-

Z Koblenz d. 6 Sierpnia.

Codziennie, prawie około tysię-
ca żołnierzy do 4000 ludzi. Z obu stron
Renu i Mozeli będzie to miasto warowniami
ohydzone, które nad nim górować będą.
Na zwałiskach dawney twierdzy Ehren-
breitstein, która w dawniejszych czasach
słynęła szczególniey z ogromnego działu
Gryfem zwanego, które teraz w Metz się
znayduie, wznoszą się nowe warownie.
Ehrenbreitstein, będzie z czasem niedoby-
tą twierdzą i kluczem do Monarchii Pru-
skiej. Mówią, iż i miasto Trewir zo-
stanie ohwarowane.

Z Stambułu d. 10 Lipca.

Rodzina W. Sułtana pomnożyła się
znowu, Sułtanka, której urodzenie d. 3 b. m.
wysirzaty z dział ogłosiły, i otrzymała imię
Hamidy.

W nocy z d. 7 wybuchnął tu znowu
pożar, który około 30 sklepów kupieckich i
mieszkań w pyrzygę obrócił. Zapaleni skła-
du prochowego pomnożyło spustoszenie,
około 100 ludzi zostało okropnie pokaleczo-
nych.

W kaplicy poselstwa Francuzkiego
odbyła się tu przed kilku dniami uroczy-
stość. 28 maytków z Francuzkiego bryga
Lezart, który przy Terapii zarzucił kot-
wice, przyięto pierwszy raz od rewolu-
cyi S. Komunaż. Pobożny Missyonarz X.
Forbin-Janson, nakłonił ich, równie iak
wielu na wschodnie rozrzuconych Chre-
ścian, do obowiązków religii Katolickiey.

Z Bagdadu nadeszła tu wiadomość
pod d. 15 Maia, że Naczelnik Wehabitów
Abdulah uciekł na granice Perssji.

DODATEK DO N^{ro} 68. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26. SIERPNIA 1818 Roku WŁ SZRODĄ.

Z Warszawy d. 22 Sierpnia.

*Wypis z Rozkazów dziennych dowódcy
Polskiego Jęgo Cesarzewicowskiej Mo-
ści W. Xięcia Konstantego.*

Dnia 19 Sierpnia 1818.

*Za Należywym Rozkazem
Stosownie do przedstawień Jeneratów
Kommenderujących Dywizyami:*

Maię sobie udzielone dymissyie:

W piechocie. Z pułku 2go strzelców
pieszych, Kapitanowie: Jan Kotowicz, An-
drzej Tokarski, Stanisław Miączyński i
Hieronim Zwański.

Odwołani zostają ze służby.

Z pułku 3go strzelców pieszych, Po-
rucznik Woytkiewicz i Podporucznik Kró-
lkowski.

*Delegacyia Administracyjna w Zastępstwie
Rady Stanu Królestwa Polskiego.*

Wskutku uchwały Namiestnika Króle-
wskiego z dnia 20 Lutego 1810 r. Art: 38,
podaie do wiadomości stron interessowa-
nych, iż następujące sprawy, pod ię o-
stateczne zawyrokowanie oddane, iako to:

Z Dzierżawnych.

1. Schiemana Naddzierżawcy [Ekonomii
Koronney Sielce, w Woiewództwie
Płockiem.
2. Schiemana wieczysto - dzierżawnego
possessora folwarku Janikowa, w E-
konomii Koronney Sielce, w Woie-
wództwie Płockiem.
3. Cobel dzierżawcy dóbr Narodowych
Szklary, w Woiewodztwie Krakow-
skiem.
4. Łabendzkiego dzierżawcy dóbr Naro-
dowych Promnika białego, w Woie-
wództwie Krakowskiem.
5. Jana Łenczowskiego byłego dzierża-
wcy folwarku Wola Suchozebrska,
w Woiewództwie Podlaskiem.
6. Mieroszewskiego dzierżawcy części
dóbr Czech, w Woiewództwie Kra-
kowskiem.
7. Jana Karczewskiego dzierżawcy dóbr
Narodowych Przysławice i Bąkowa,
w Woiewództwie Sandomierskiem.
3. Mieszkowskiego dzierżawcy dóbr Na-
rodowych Ruda, w Woiewództwie
Krakowskiem.

9. Wyszowskiego i Narzyskiego possessorów Ekonomii Nowygród, w Woiewództwie Augustowskiem.

10. Wytkowey Naddzierżawczyńy Ekonomii Częstochowskiej wraz z Podzierżwami w Woiewództwie Kaliskiem, na wokandę wpisane.

Nakoniec zapadłe ostateczne wyroki, w sprawach, iako to:

Z Alieuitacyynnych.

1. Dla Państwa i włościan dóbr Kraszewic, do Kommissyi Woiewództwa Lubelskiego.

2. Dla Państwa i włościan dóbr Tomaszowic i Gizowic, do Kommissyi Woiewództwa Lubelskiego.

3. Dla włościan wsi Kępa Radwanowska, do Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego.

4. Dla włościan Gminy Kępa Chotecka, do Kommissyi Woiewództwa Lubelskiego.

5. Dla Dworu i włościan wsi Sieprawice, do Kommissyi Woiewództwa Lubelskiego.

6. Dla dóbr Andrzejowo, z przyległościami, ludziez włościan wsiów Andrzejowo, Wytyczna, Wincencina &c, do Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego.

7. Dla włościan wsi Młodzowa do Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego.

8. Dla włościan wsi Radorysza i Wólki Radoryskiej, do Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego.

9. Dla Państwa wsi Barczkowice, do Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego.

10. Dla folwarku Narodowego Proletyki do Kommissyi Woiewództwa Augustowskiego.

11. Dla Państwa i włościan wsi Siomki,

do Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego.

12. Dla dziedzica dóbr Maciejowic, do Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego.

13. Dla sześciu włościan wsi Skibiewa, do Kommissyi Woiewództwa Augustowskiego.

14. Dla dziedzica części wsi Łachowa, do Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego.

15. Dla Państwa i włościan Gminy Potok części Sołtykowskiej, do Kommissyi Woiewództwa Lubelskiego.

16. Dla Państwa i włościan wsi Krężnicy, do Kommissyi Woiewództwa Lubelskiego, przesłanemi zostały.

Wzywa przytem Delegacyia Administracyina Pana Białyszewskiego dzierżawcę folwarku Rogowo-Duchowna, w byłym Departamencie Bydgoskim, niemniej Pana Radefeld, byłego dzierżawcę folwarku Polunców w Ekonomii Macków w Woiewództwie Augustowskim, z zamieszkania na teraz niewiadomych, ażeby w przeciągu czterech tygodni od dnia dzisiejszego zacenając, w sprawie z dzierżawy wspomnianych folwarków puchodzącej, pismo obrończe podali, w przeciwnym bowiem razie zaocznie sądzonemi zostaną.

Dziato się w Warszawie d. 20 Mca Sierpnia 1818 roku.

podpisano) *Badeni.*

Senator Kasztalan Prezes,
(Podpisano) *Misiewicz* Pisarz i Członek.

Od brzegów Menu d. 11 Sierpnia.

Królowa Bawarska z swoimi córkami powróciła d. 7 b. m. od wód do Nymfenburga. — Xzc Leuchtenberg (Eugeniusz) wylechał z swoją Ma żonką d. 31 Lipca z Baden.

Znany Francuzki Jenerał Rapp, używa teraz kąpieli w Griesbach. — Hr. Las

Cases oczekiwany jest w Mannheimie. — alaki we Francyi osiedzi w okolicy Ligny cwieżenia. — Z wojska Angielskiego odejście przeszło 600 żołnierzy na końcu Lipca do Anglii, a inni na ich miejsce nie przybyli, co utwierdza mniemanie, iż pewnie wojsko sprzymierzone z Francyi ustąpi.

Utrzymanie ubóstwa w Kolonii, kosztuje roczne do 90000 fr.

W wielu miejscach królestwa Sakskiego, nie mogą drzeźna śliw jabłek, gruszek i innych owoców utrzymać. W północnych zaś Niemczech z powodu sucha nieurodzają się ziemniaki tego lata.

Z Kadyxu d. 22 Lipca.

Zuaydująca się w Porcie naszym Hiszpańska eskadra, składająca się z 8 liniowych i innych okrętów, niema poty wyjść pod żagle, poki nie wyjaśnią się nasze stosunki z północną Ameryką.

Z Algieru d. 28 Czerwca.

Podług doniesień z Egiptu, umierało codziennie w Kairze do 200 ludzi na morową chorobę. Tu padł też ofiarą 12to letni syn Deja, iako też do 200 pielgrzymów, którzy chcą się do Mekki dostać, przybyli do portu tutejszego. Przy uprzedzeniu tutejszych mieszkańców nie jest tu morowa choroba bardzo nie przyjemną, ponieważ ochrania Algier od odwiedzin Europejczyków.

Z Kopenhagi d. 11 Sierpnia.

Posel Szwedki przy Dworze naszym, Jenerał porucznik Hr. Tawast, powrócił do stolicy tutejszey.

W wielu okolicach Zelandyi, żalą się na nieurodzaj tego lata, osobliwie owies nie tylko tam, ale i w naszych prowincjach nie udał się.

Z Brukseli d. 9 Sierpnia.

W d. 24 b. m. w rocznicę urodzin Króla, zostanie nowo urodzony syn Królewicza Następcy tronu ochrzczony.

Na końcu tego miesiąca korpus Pru-

Od granic francuzkich donoszą pod d. 26 Lipca co następuje: Jenerałowie porucznicy Molitor, Lanusse i St. Germain, iako też Jenerałowie Vergennes, Chefontaine i Caramau wyznaczonemi są do zlustrowania wojska 10tej dywizyi Francuzkiey. W tych dniach posłano także wiele koni do St. Omer i Arras dla stojących tam pułków huzarów, strzelców i kirysserów.

Cena zboża spadła tu teraz znacznie. W Amsterdamie utworzona została kompania handlowa i żegluga, której kapitał składać się ma z 200,000 Złt.

Dnia 24 i 25 Sierpnia 1818.

Cena zboża różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pazienicy	26 — 24 —	22 — 20 —		
— Zyto	14 — 13 15	13 — 12 —		
— Jęczmień	12 — 11 15	9 — 9 —		
— Owsa	8 — 7 15	7 — 6 15		
— Jagiel	38 — 36 —	34 — 30 —		
— Grochu	16 — 15 —	14 — 13 —		
— Rzepaku	30 — 28 —	27 — —		

Bieg Pieniędzy w Wiedniu d. 19 Sierpnia.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami. Zł. r.

Czer. Zł. Cesarski.

Moneta konwencyjna za 100. Złr. 224

W Krakowie d. 24 Sierpnia.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant Złp. 19 gr. 6.

— detto Cesarski . . . . . 18 — 27

Fryd. Pruskie . . . . . 33 — 6

Luidor . . . . . 36 —

20to frankowy . . . . . 32 —

Szeiny Wiedeńskie za 100 — 220 —

Złoty ryński Szeinami . . . . . 1. — 55.

Działo się w Krakowie dnia 25 Lipca 1818 roku.

Na żądanie W. Maryanny z Makowskich Szczepanowskiej, W. Leopolda Szczepanowskiego Małżonki w asystencyi Męża czyniącej, pozostałego po ś. p. Janie Makowskim majątku ruchomego i nieruchomego, a szczególnie części w wsi Radwanowicach w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa iedyney naturalney Dziedziczki i tamte zamieszkanie sobie obierającej, Powodki, od której W. Słotwiński Mecenas Sądów Krakowskich do trudnienia się tą sprawą jest umocowanym.

Ja Stanisław Poradowski, Wozny Sądowy Wol. Miasta Krakowa i tego Okręgu przez IW. Prezesa Sądu Appellacyjnego upoważniony do Nr. 396 na ten urząd wezwany, zamieszkały tu w Krakowie przy ulicy Szerokiej na Cmentarzu XX. Dominikanów pod liczbą 74

w Imieniu Prawa i Sprawiedliwości. — Wzywam wszystkich mających jakie pretensye do części w wsi Radwanowicach ś. p. Jana Makowskiego w roku 1795 zmarłego dziedzicznych i przez niego prawem dziedzictwa posiadanych (których Dziedziczka przez Wyrok Sądowy w roku 1808 małoletnia natenczas do liczby 9852 Powódka jest uznana i do Ksiąg hypoteczych wpisana) w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa leżących, ażeby w przeciągu miesięcy trzech od daty włączenia tego aktu to jest od dnia dzisiejszego rachując z pretensjami swemi na prawnych dowodach opartych do W. Słotwińskiego Mecenasa tu w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod Numerem 74 zamieszkałego, udali się, w przeciwnym bowiem razie, jeżeliby z swemi pretensjami dotąd niewiadomemi nie zgłosili się, natenczas W. wzywająca Dziedziczka w Trybunale Cywilnym I. Instancyi wolnego Miasta Krakowa i Okręgu, posiedzenia swoje w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 w Domu Władz Sądowych zwykle odbywającego; żądałaby umorzenia wszelkich preteasyi, jakie wezwani do tych części w wsi Radwanowicach mieć mogą. Ktoś to wezwanie w iedney kopii na Głównych drzwiach Izby Audyencyjonalney przytoła, a drugiey kopii w Biorze Urzędu Publicznego T. C. I. Inst. M. w Krakowa wręczone, po trzykroć co Niedziel dwie przez Gazety do wiadomości publiczney podaje się.

Stanisław Poradowski, Wozny Sądowy W. M. K. i tego Okręgu.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wol. niepodległego i ściśle neutralnego Miasta Krakowa i tego Okręgu. Stosownie do art. 118 Kod. Cyw. podaje do publiczney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi tegoż kraju, na prośbę Zuzanny Pawiny Kłóścianki we wsi Filipowice, w Gminie Krzeszowice w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa leżący, zamieszkałej, żądającej uznania nieprzytomności małżonka swego Bartłomieja Pawia, więcey od lat czterech w miejscu ostatniego swego zamieszkania w wsi Filipowicach nieprzytomnego, wydał w dniu 24 Czerwca r. b. wyrok polecający da sze dochodzenie nieprzytomności wspomnianego Bartłomieja Pawia Sędziemu Pokoju Okręgu Krzeszowickiego. W Krakowie d. 1818 roku.

Nikorawicz.

Raubach Sahr. Sądu Apell:

W Krakowie na Kazimierzu w domu pod N 91 dnia 31 Sierpnia r. b. o godzinie 10 ranney odbędzie się publiczna Licytacya Stołów, Stołków, Ław, Naczynia do szynku, Szaff i innych za gotową zapłatę. Nabywca życzący sobie na oznaczonym terminie i czasie raczą się znajdować. — W Krakowie dnia 12 Sierpnia 1818 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

Na Smoleńsku przy Krakowie pod Liczbą 210 dnia 28 b. m. i r. odbędzie się publiczna Licytacya Komód, Szaff, Stołków, Stołów, Kufrów, Sukni, Luster, Obrazów, Naczyni i Gospodarskich sprzętów. Chęć kupna mający zechcą się w terminie i miejscu oznaczonym stawić. — W Krakowie dnia 24 Sierpnia 1818 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

Dnia 7. miesiąca Września 1818. Roku o godzinie 10 ranney na Klepierz przy Krakowie w Domu pod L. 47. sprzedane będą przez publiczną Licytacyą Ruchomości, Błacz, Koń, i Bryczka. Procz tego puszczone będą w dzierżawę roczną dochody tego Domu. — W Krakowie dnia 25 Września 1818 r.

Jan Nep. Franki Kom.